

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 411

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 iunie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 675 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	2–4
Decizia nr. 678 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	4–6
Decizia nr. 680 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31–36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	6–8
Decizia nr. 682 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	8–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
455. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru constituirea comisiilor de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă	10–12
912. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Programului de schimburi în domeniile științei și tehnologiei, educației, culturii și sportului între Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg, pentru anii 2010–2014, semnat la Luxemburg la 5 mai 2010	12
Program de schimburi în domeniile științei și tehnologiei, educației, culturii și sportului între Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg pentru anii 2010–2014	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 675**

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Societatea Comercială „Froni” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 13.118/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 8.175D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.518D/2009 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 26 din aceeași lege, ridicată de Baczo Ferencz Andras în Dosarul nr. 1.803/337/2009 al Judecătoriei Zalău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, față de identitatea parțială de obiect al cauzelor, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, observând identitatea parțială de obiect al celor două cauze, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 8.518D/2009 la Dosarul nr. 8.175D/2009, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, precizând că legiuitorul are competența de a reglementa cadrul în care titularul unui drept are posibilitatea de a-l exercita, astfel încât să fie respectat și interesul public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 iunie 2009 și 8 decembrie 2009, pronunțate de **Judecătoria Constanța — Secția civilă** în Dosarul nr. 13.118/212/2008 și de **Judecătoria Zalău** în Dosarul nr. 1.803/337/2009, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, respectiv a prevederilor art. 3 și art. 26 din aceeași lege.** Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Froni” — S.R.L. din

Constanța și, respectiv, Baczo Ferencz Andras, în cauze având ca obiect soluționarea unor litigii generate de nerespectarea prevederilor legii menționate.

În motivările excepțiilor de neconstituționalitate având un conținut similar, se susține în esență că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează bariere în activitatea societăților comerciale, prin impunerea obligației de a obține avize neconforme cu obiectul lor de activitate. Se arată că prevederile de lege ce formează obiect al excepției fac imposibilă exercitarea dreptului de proprietate și oferă autorităților locale posibilitatea „de a restricționa nepermis de mult momentul și modalitatea în care titularul dreptului de proprietate are dreptul de a-și edifica o construcție”.

Judecătoria Constanța — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că obligația persoanelor fizice și juridice de a obține autorizație de construcție sau de demolare nu este de natură să înfrângă drepturile și libertățile consacrate prin textele constituționale invocate.

Judecătoria Zalău apreciază, de asemenea, că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, precizând că textele de lege criticate nu reprezintă altceva decât o reglementare a conținutului și limitelor dreptului de proprietate, ceea ce este în conformitate cu prevederile Constituției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 și art. 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 16 decembrie 2008, și prin Legea nr. 261/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 16 iulie 2009. Textele criticate au, în prezent, următorul conținut:

„— Art. 3: (1) *Construcțiile civile, industriale, agricole, cele pentru susținerea instalațiilor și utilajelor tehnologice, pentru infrastructură de orice fel sau de oricare altă natură se pot realiza numai cu respectarea autorizației de construire, precum și a reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor, pentru:*

a) *lucrări de construire, reconstruire, consolidare, modificare, extindere, reabilitare, schimbare de destinație sau de reparare a construcțiilor de orice fel, precum și a instalațiilor aferente acestora, cu excepția celor prevăzute la art. 11;*

b) *lucrări de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la construcții reprezentând monumente istorice, inclusiv la anexele acestora, identificate în același imobil — teren și/sau construcții, la construcții amplasate în zone de protecție a monumentelor și în zone construite protejate, stabilite potrivit legii, ori la construcții cu valoare arhitecturală sau istorică deosebită, stabilite prin documentații de urbanism aprobate;*

c) *lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparare, modernizare și reabilitare privind căile de comunicație de orice fel, drumurile forestiere, lucrările de artă, rețelele și dotările tehnico-edilitare, bransamente și racorduri la rețele de utilități, lucrările hidrotehnice, amenajările de albi, lucrările de îmbunătățiri funciare, lucrările de instalații de infrastructură, lucrările pentru noi capacități de producere, transport, distribuție a energiei electrice și/sau termice, precum și de reabilitare și re tehnologizare a celor existente;*

d) *împrejmuiri și mobilier urban, amenajări de spații verzi, parcuri, locuri de joacă și agrement, piețe și alte lucrări de amenajare a spațiilor publice;*

e) *lucrări de foraje și excavări necesare pentru efectuarea studiilor geotehnice și a prospecțiunilor geologice, proiectarea și deschiderea exploataților de cariere și balastiere, a sondelor de gaze și petrol, precum și a altor exploatați de suprafață, subterane sau subacvatice;*

f) *lucrări, amenajări și construcții cu caracter provizoriu necesare în vederea organizării executării lucrărilor, în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1) și (1³);*

g) *organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau de rulote;*

h) *lucrări de construcții cu caracter provizoriu: chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame, copertine și pergole situate pe căile și spațiile publice, anexe gospodărești, precum și anexele gospodărești ale exploatațiilor agricole situate în extravilan;*

i) *cimitire — noi și extinderi.*

(2) *În vederea simplificării procedurii de autorizare a executării lucrărilor de construcții provizorii prevăzute la alin. (1) lit. d), g) și h), autorizația de construire se emite în baza documentațiilor tehnice — D.T. cu conținut simplificat în raport cu conținutul-cadru prevăzut în anexa nr. 1.”*

— Art. 26: „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:*

a) *executarea sau desființarea, totală ori parțială, fără autorizație a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor menționate la lit. b), de către investitor și executant;*

b) *executarea sau desființarea, cu nerespectarea prevederilor autorizației și a proiectului tehnic, a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor prevăzute la lit. b), precum și continuarea executării lucrărilor autorizate fără solicitarea unei noi autorizații de construire în situațiile prevăzute la art. 7 alin. (15), de către investitor și executant;*

c) *aprobarea furnizării de utilități urbane, ca urmare a executării de lucrări de bransamente și racorduri la rețele pentru construcții noi neautorizate;*

d) *menținerea după expirarea termenului prevăzut prin autorizație sau după terminarea lucrărilor autorizate ori adaptarea în alte scopuri față de cele prevăzute în autorizație a construcțiilor, lucrărilor și amenajărilor cu caracter provizoriu;*

e) *neaducerea terenului la starea inițială de către investitor, după terminarea lucrărilor prevăzute la art. 3 lit. c), precum și nerealizarea lucrărilor de curățare, amenajare ori degajare, după caz, a amplasamentului și/sau a terenurilor adiacente ocupate temporar pe durata execuției, o dată cu încheierea lucrărilor de bază;*

f) *împiedicarea ori sustragerea de la efectuarea controlului, prin interzicerea accesului organelor de control abilitate sau prin neprezentarea documentelor și a actelor solicitate;*

g) *neanunțarea datei începerii lucrărilor de construcții autorizate, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (8);*

h) *neemiterea certificatelor de urbanism în termenul prevăzut la art. 6 alin. (2), precum și emiterea de certificate de urbanism incomplete ori cu date eronate, care nu conțin lista cuprinzând avizele și acordurile legale necesare în raport cu obiectivul de investiții, sau eliberarea acestora condiționat de elaborarea prealabilă a unei documentații de urbanism sau a oricăror documentații tehnice de definire a scopului solicitării, cu depășirea termenului legal, sau refuzul nejustificat ori condiționarea furnizării informațiilor de interes public prevăzute la art. 6 alin. (1);*

h¹) *neemiterea autorizațiilor de construire în termenul prevăzut la art. 7 alin. (1);*

i) *emiterea de autorizații de construire/desființare:*

— *în lipsa unui drept real asupra imobilului, care să confere dreptul de a solicita autorizația de construire/desființare;*

— *în lipsa sau cu nerespectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, aprobate potrivit legii;*

— *în baza unor documentații incomplete sau elaborate în neconcordanță cu prevederile certificatului de urbanism, ale Codului civil, ale conținutului-cadru al proiectului pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, care nu conțin avizele și acordurile legale necesare sau care nu sunt verificate potrivit legii;*

— *în lipsa expertizei tehnice privind punerea în siguranță a întregii construcții, în cazul lucrărilor de consolidare;*

— *în baza altor documente decât cele cerute prin prezenta lege;*

j) *neorganizarea și neexercitarea controlului privind disciplina în autorizarea și executarea lucrărilor de construcții de către compartimentele abilitate din cadrul aparatului propriu al consiliilor județene și al primăriilor, în unitățile lor administrative-teritoriale, potrivit prevederilor art. 27 alin. (3) și (4), precum și neurmărirea modului de îndeplinire a celor dispuse de Inspectoratul de Stat în Construcții, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3);*

k) *neîndeplinirea, la termenul stabilit, a măsurilor dispuse de Inspectoratul de Stat în Construcții la controlul anterior;*

l) *refuzul nejustificat sau obstrucționarea sub orice formă a accesului persoanelor fizice sau al reprezentanților persoanelor juridice la documentele prevăzute la art. 34 alin. (7);*

(2) *Contravențiile prevăzute la alin. (1), săvârșite de persoanele fizice sau juridice, se sancționează cu amendă după cum urmează:*

— *de la 1.000 lei la 100.000 lei, cele prevăzute la lit. a);*

— *de la 3.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. f);*

— *de 10.000 lei, cele prevăzute la lit. c);*

— *de la 3.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. b), d) și e);*

— de la 5.000 lei la 30.000 lei, cele prevăzute la lit. h), h¹) și i);

— de la 1.000 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit. j) și k);

— de 2.000 lei, cele prevăzute la lit. l);

— de 1.000 lei, cele prevăzute la lit. g).

(3) *Cuantumul amenzilor se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului.*

(4) *Sanctiunea amenzii poate fi aplicată și reprezentantului persoanei juridice.*

(5) *Sanctiunea amenzii pentru faptele prevăzute la alin. (1) lit. h) și i) se aplică funcționarilor publici responsabili de verificarea documentațiilor care stau la baza emiterii certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire sau de desființare, precum și semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii.*

(6) *În condițiile prezentei legi nu se aplică sanctiunea avertisment.*

În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 care consacră libertatea economică, art. 53 care dispune cu privire la posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56

referitor la contribuțiile financiare, art. 57 care impune exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind economia României și obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 150 din 22 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 19 martie 2007, Decizia nr. 4 din 18 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 23 martie 2005, sau Decizia nr. 694 din 20 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 2 februarie 2006, s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor de lege criticate, din perspectiva unor critici asemănătoare și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat constituționalitatea acestora, pentru motivele reținute în considerentele deciziilor amintite. Întrucât în prezentele cauze conexe nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată prin acele decizii își menține valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 26 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Societatea Comercială „Froni” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 13.118/212/2008 al Judecătorei Constanța — Secția civilă și de Baczo Ferencz Andras în Dosarul nr. 1.803/337/2009 al Judecătorei Zalău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 678

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și

(4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Societatea Comercială „Romcom International” — S.R.L. în Dosarul nr. 12.596/4/2009 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului nr. 8.219 D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că partea Societatea Comercială „Rudbin Grup” — S.R.L. a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.264D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Societatea Comercială „Mib Prodcom” — S.R.L. în Dosarul nr. 17.172/211/2009 al Judecătoria Cluj-Napoca.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.219 D/2009 și nr. 8.264 D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 8.264 D/2009 la Dosarul nr. 8.219 D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 12.596/4/2009, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romcom International” — S.R.L.

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 17.172/211/2009, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție invocată de Societatea Comercială „Mib Prodcom” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți împiedică exercitarea dreptului la apărare și asigurarea unui proces echitabil, iar emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă reglementarea constituțională a dreptului la proprietate. Se mai arată că expresia „lămuriri și explicații” conținută de art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 este neclară și „susceptibilă de îngrădirea dreptului la apărare”. Cu privire la art. 8 din același act normativ, se mai arată că încalcă egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul de proprietate, deoarece prevede o singură cale de atac, determinând o situație de inegalitate între debitorul din procedura somației de plată și părătul din procesele comerciale de drept comun. În plus, acest text legal nu indică probele ce pot fi administrate, iar prin dispozițiile alin. (5) instituie o adevărată dictatură a creditorilor și permite exercitarea de către aceștia a abuzului de drept. Cu privire la art. 10 din același act normativ, se arată că încalcă dispozițiile art. 24 alin. (1) și art. 126 alin. (2) din Constituție, deoarece nu exclude posibilitatea formulării contestației la executare alternativ, simultan sau ulterior cererii de anulare.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Judecătoria Cluj-Napoca apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Până la data întocmirii prezentului raport, **președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— „Art. 1. — (1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*

(2) *Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.”;*

— Art. 4 alin. (2): „În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;

— Art. 6 alin. (1), (2) și (4): „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.;

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1), constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.[...];

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— „Art. 8. — (1) Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.

(3) Abrogat.

(4) Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.

(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”;

— „Art. 10. — (1) Cel interesat poate face contestație la executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(2) Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”

În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1), potrivit căruia „Dreptul la apărare este garantat”, art. 44 alin. (1), potrivit căruia dreptul de proprietate și creanțele asupra statului sunt garantate, conținutul și limitele acestora fiind stabilite prin lege, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți, art. 126 alin. (2) potrivit cărora competența instanțelor de judecată și procedura de judecată sunt stabilite numai prin lege și art. 136 privind proprietatea din Legea fundamentală. Se invocă și dispozițiile art. 20 din Constituție, cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa cu privire la constituționalitatea aceluiași dispoziții din Ordonanța Guvernului

nr. 5/2001, prin raportare la aceleași texte din Constituție și cu o motivare asemănătoare celor din prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu: Decizia nr. 1.148 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2008, Decizia nr. 244 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 116 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 20 martie 2006, Decizia nr. 269 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, Decizia nr. 173 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 18 iunie 2003, sau Decizia nr. 198 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 19 iunie 2003, prin care, pentru considerentele acolo reținute, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Societatea Comercială „Romcom International” — S.R.L. în Dosarul nr. 12.596/4/2009 al Judecătorei Sectorului 4 București și de Societatea Comercială „Mib Prodcom” — S.R.L. în Dosarul nr. 17.172/211/2009 al Judecătorei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 680

din 18 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31—36
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31—36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de

Elena Palici în Dosarul nr. 1.130/220/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.130/220/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31—36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Elena Palici.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că modul de reglementare a procedurii de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție încalcă prezumția de nevinovăție, deoarece organul constator este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile, fiind scutit apoi de orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor îndreptate împotriva contravenientului. Prin urmare, „în virtutea aplicării prezumției de nevinovăție, se impune ca autoritatea emitentă a actului constator al contravenției să facă dovada temeiniciei celor constatate în cuprinsul acestuia”, întrucât, dacă actul de sancționare nu este susținut de nicio probă, iar făptuitorul nu a recunoscut săvârșirea faptei, simpla constatare a agentului constator, reprezentând cuvântul său împotriva cuvântului persoanei supuse represiunii este insuficientă pentru aplicarea sancțiunii, în caz contrar producându-se riscul condamnării statului pentru neconvenționalitatea procedurii judiciare contravenționale. Se invocă și hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Anghel împotriva României*.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31—36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Textele legale criticate alcătuiesc Capitolul IV al ordonanței — *Căi de atac* și reglementează procedura plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Se susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11), precum și cele ale art. 20, cu raportare la art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității dispozițiilor din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 care reglementează procedura de contestare a procesului-verbal de contravenție, în raport de dispozițiile constituționale care reglementează prezumția de nevinovăție și față de critici similare. Prin numeroase decizii (de exemplu, Decizia nr. 961 din 25 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 30 octombrie 2008, Decizia nr. 259 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, și Decizia nr. 621 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 29 august 2007), Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate invocate. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea acestei jurisprudențe, considerentele care o fundamentează sunt valabile și în prezenta cauză.

Curtea constată, totodată, că sunt incidente în cauză, având în vedere esența criticilor autoarei excepției, și considerentele care au fundamentat Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, prin care a statuat că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, [...] instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.”

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31—36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Elena Palici în Dosarul nr. 1.130/220/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 682

din 18 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Sorin Sabău în Dosarul nr. 329/289/2009 al Judecătoriai Reghin.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, expunând, pe larg, motivele de neconstituționalitate invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 329/289/2009, **Judecătoria Reghin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului**

nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Sorin Sabău, într-o cauză având ca obiect contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional prin aceea că instanța de executare, primind apărările de fond formulate împotriva titlului executoriu irevocabil, rejudecă pricina, ceea ce determină încălcarea autorității instanței care a emis titlul. Pe de altă parte, „debitorul, invocând apărări de fond împotriva unui titlu executoriu revocabil care emană de la o instanță superioară în grad, și a cărui obiect are o valoare peste valoarea prevăzută de competența după materie, instanța de executare nu are autonomia procedurilor și a actelor emise, aici intervenind practic rejudecarea fondului, asupra căruia este competentă, după materie, a se pronunța, instanța de rang superior care a emis titlul.” Se mai arată că „a judeca contestația la executare silită instituită prin prisma dispozițiilor art. 10 alin. (2) din legea menționată, pe argumentele deduse din ierarhia de drept a instanțelor sau a competențelor materiale și funcționale, este o concluzie nelegală, ce poate echivala cu denegarea de dreptate, ceea ce determină (...) încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și a prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil”.

Judecătoria Reghin apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: *„Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 126 alin. (2) și (6) privind instanțele judecătorești, cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil. Se invocă, totodată, Directiva nr. 35/2000 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii plăților în tranzacțiile comerciale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, prin raportare la textele din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 361 din 12 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 19 martie 2003, Curtea a considerat ca fiind neîntemeiată critica potrivit căreia prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 ar încălca dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Curtea a reținut cu acel prilej că „teza întâi a art. 10 alin. (2) permite debitorului invocarea, prin contestația la executare, și a unor apărări de fond împotriva titlului executoriu, iar teza a doua a aceluiași alineat exceptează de la

exercițiul acestui drept debitorul care a formulat o cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului. Conform prevederilor art. 8 din aceeași ordonanță, împotriva ordonanței cu somația de plată, emisă de judecător, debitorul poate formula cerere în anulare la instanța competentă pentru judecarea cauzei în primă instanță, care va putea anula ordonanța, situație în care, la cererea creditorului, se va proceda la judecarea în fond a cauzei, în condițiile dreptului comun. Din conținutul acestor dispoziții legale nu rezultă nicio îngrijorare a accesului liber la justiție pentru niciuna dintre părțile litigante. Debitorul nemulțumit de ordonanța cu somația de plată poate formula o cerere în anulare la instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță. El poate, de asemenea, formula contestație la executare împotriva titlului executoriu, în cadrul căreia are dreptul să invoce și apărări de fond, dacă nu și-a exercitat dreptul de a formula cerere în anulare împotriva ordonanței cu somația de plată. Excepția prevăzută în art. 10 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 este justificată, întrucât aceasta are în vedere situația în care, în lipsa cererii în anulare, debitorul nu a putut invoca apărărilor de fond.”

În același sens, referindu-se la specificul căilor de atac reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, Curtea a statuat, de exemplu prin Decizia nr. 895 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 14 noiembrie 2007, că reglementarea acestora nu relevă niciun aspect de neconstituționalitate. Legiuitorul ordinar este deplin îndreptățit ca, în considerarea anumitor particularități, să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, alta decât cea de drept comun, o asemenea concluzie rezultând, de altfel, și din redactarea adoptată de legiuitorul constituțional, potrivit căreia stabilirea regimului juridic al căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului ordinar, care, potrivit atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește competența și procedura de judecată, evident, cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate de Curte în jurisprudența sa în materie sunt valabile și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica formulată în raport de Directiva nr. 35/2000 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii plăților în tranzacțiile comerciale, aceasta nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de interpretare și aplicare a legii, care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Sorin Sabău în Dosarul nr. 329/289/2009 al Judecătoriei Reghin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

pentru constituirea comisiilor de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă

Având în vedere:

— art. 51 alin. (2) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006;

— art. 36 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006;

— art. 3 alin. (1) lit. C.e) din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Muncii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.377/2009, cu modificările ulterioare,

în baza art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește modul de constituire a comisiilor de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, denumite în continuare *comisii de abilitare și avizare teritoriale*.

Art. 2. — Comisiile de abilitare și avizare teritoriale au următoarea componență:

— reprezentantul conducerii din cadrul inspectoratului teritorial de muncă — președinte;

— reprezentantul nominalizat al comisiei de autorizare județeană sau a municipiului București, înființată de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților;

— reprezentantul teritorial al asigurătorului pentru accidente de muncă și boli profesionale.

Art. 3. — (1) În prima ședință, comisiile de abilitare și avizare teritoriale au obligația de a elabora și de a aproba regulamentul de funcționare propriu, elaborat pe baza regulamentului-cadru prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Comisiile de abilitare și avizare teritoriale întocmesc, la fiecare întrunire, un raport al ședinței, în conformitate cu modelul prevăzut în anexa nr. 2, și îl transmit la Inspecția Muncii în format electronic, în termen de 5 zile de la data întrunirii.

Art. 4. — (1) Secretariatul comisiei de abilitare și avizare teritoriale este asigurat de personal din cadrul inspectoratului teritorial de muncă.

(2) Secretariatul comisiei de abilitare și avizare teritoriale este numit prin decizie de reprezentatul conducerii inspectoratului teritorial de muncă.

Art. 5. — Secretariatul comisiei de abilitare și avizare teritoriale are următoarele limite de competență:

1. ține evidența solicitanților care depun dosare de abilitare și/sau avizare;

2. analizează dacă dosarele sunt complete, conform prevederilor art. 37, respectiv art. 187 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006;

3. restituie prin poștă, cu confirmare de primire, dosarele incomplete și/sau respinse de comisie, însoțite de motivația restituirii, conform legii;

4. propune membrilor comisiei data întrunirii pentru analiza solicitărilor;

5. afișează la sediul inspectoratului teritorial de muncă, cu cel puțin o lună de zile înainte, data întrunirii comisiei;

6. emite certificatele de abilitare și/sau avizele, conform deciziilor luate de comisie, potrivit prevederilor prezentului ordin;

7. transmite, în termenele și condițiile prevăzute la art. 39, respectiv la art. 188 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, certificatele de abilitare și/sau avizele emise de comisie;

8. participă la întrunirile comisiei și întocmește procesul-verbal de ședință;

9. răspunde pentru corectitudinea întocmirii documentelor și pentru gestionarea acestora.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 754/2006 pentru constituirea comisiilor de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 31 octombrie 2006, cu modificările ulterioare.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan

REGULAMENT-CADRU

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește componența și regulile generale după care funcționează Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, denumită în continuare *comisia de abilitare și avizare teritorială*, constituită în baza Hotărârii Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006.

Art. 2. — Componența comisiei de abilitare și avizare teritoriale este următoarea:

Funcția	Numele și prenumele	Instituția
Președinte		Inspectoratul teritorial de muncă
Membri		Comisia de autorizare județeană sau a municipiului București, înființată de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților
		Casa județeană de pensii și asigurări sociale — structura asigurătorului
Secretar		Inspectoratul teritorial de muncă

Art. 3. — Președintele comisiei de abilitare și avizare teritoriale este reprezentantul conducerii din cadrul inspectoratului teritorial de muncă.

Art. 4. — Secretarul comisiei de abilitare și avizare teritoriale este numit prin decizie a reprezentantului conducerii inspectoratului teritorial de muncă.

Art. 5. — (1) Comisia de abilitare și avizare teritorială își desfășoară lucrările numai în prezența tuturor membrilor.

(2) Deciziile comisiei de abilitare și avizare teritoriale se iau prin vot majoritar. Deciziile acesteia sunt puse în aplicare de către președinte.

(3) Președintele comisiei are drept de vot.

(4) Secretarul comisiei nu are drept de vot.

Art. 6. — (1) Comisia de abilitare și avizare teritorială se întrunește ori de câte ori este solicitată, dar nu mai puțin de o dată pe trimestru, data întrunirii fiind convenită prin acord între membri și președinte.

(2) Data întrunirii se afișează la sediul inspectoratelor teritoriale de muncă, precum și pe pagina de internet a acestora.

(3) Secretarul comisiei participă la întruniri.

Art. 7. — (1) Lucrările comisiei de abilitare și avizare teritoriale vor fi consemnate într-un proces-verbal de ședință, în care se va preciza votul acordat de fiecare membru.

(2) Procesul-verbal de ședință este întocmit de secretar.

Art. 8. — Președintele comisiei de abilitare și avizare teritoriale are următoarele atribuții:

a) asigură conducerea comisiei în intervalul dintre ședințe;

b) convoacă ședințele comisiei și propune ordinea de zi;

c) conduce ședințele comisiei și moderează discuțiile, dând cuvântul participanților în ordinea înscrierilor, sintetizează și supune la vot hotărârile, comunicând rezultatele votului;

d) răspunde de îndeplinirea hotărârilor luate de plenum comisiei și dispune luarea măsurilor necesare în acest sens de către secretar;

e) poate dispune controlul activității secretarului;

f) îndeplinește orice alte atribuții stabilite în sarcina sa de plenum comisiei.

Art. 9. — Președintele semnează certificatele de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, avizele/deciziile de respingere a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă emise ca urmare a hotărârilor comisiei de abilitare și avizare teritoriale, rapoartele și hotărârile comisiei pentru reglementarea unor măsuri cu caracter administrativ, precum și alte documente rezultate din exercitarea atribuțiilor sale.

Art. 10. — (1) Lista serviciilor externe de prevenire și protecție abilitate, precum și lista solicitanților care au obținut avizarea documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se vor transmite la Inspekția Muncii în format electronic, pentru crearea unei baze de date la nivel național.

(2) Listele prevăzute la alin. (1) vor fi publicate pe pagina de internet a Inspekției Muncii.

ANEXA Nr. 2

**Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție
și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire
în domeniul securității și sănătății în muncă**

R A P O R T

În ședința din data au fost supuse analizei dosarele următoarelor persoane, prin care se solicită:

A. abilitarea ca serviciu extern de prevenire și protecție:

1.

2.

3.

4.

5.

În urma analizei, membrii comisiei au decis:

1. emiterea certificatelor de abilitare pentru următorii titulari:

Nr. crt.	Titularul, adresa, CUI, nr. de înregistrare în registrul comerțului	Certificatul de abilitare nr./data	Personalul din cadrul serviciului extern

			Numele și prenumele	Codul numeric personal	Funcția	Nivelul de pregătire	Cursul/furnizorul

2. respingerea solicitării de abilitare pentru:

Nr. crt.	Titularul, adresa, CUI, nr. de înregistrare în registrul comerțului	Motivul

B. avizarea documentației cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă realizate:

1.
2.
3.
4.
5.

În urma analizei, membrii comisiei au decis:

1. emiterea avizelor pentru următoarele documentații:

Nr. crt.	Titularul, adresa, CUI, nr. de înregistrare în registrul comerțului	Avizul nr./data	Tipul documentației	Titlul documentației

2. emiterea următoarelor decizii de respingere:

Nr. crt.	Titularul, adresa, CUI, nr. de înregistrare în registrul comerțului	Decizia nr./data	Tipul documentației	Titlul documentației	Motivul

Președinte,

.....

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

O R D I N

privind publicarea Programului de schimburi în domeniile științei și tehnologiei, educației, culturii și sportului între Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg, pentru anii 2010—2014, semnat la Luxemburg la 5 mai 2010

În baza art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că tratatul de mai jos a intrat în vigoare la data semnării, în conformitate cu prevederile sale, în temeiul art. 28 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al Guvernului României și Guvernului Marelui Ducat de României, Partea I, Programul de schimburi în domeniile Luxemburg pentru anii 2010—2014, semnat la Luxemburg științei și tehnologiei, educației, culturii și sportului între la 5 mai 2010.

Ministrul afacerilor externe,

Teodor Baconschi

București, 8 iunie 2010.

Nr. 912.

PROGRAM DE SCHIMBURI
în domeniile științei și tehnologiei, educației, culturii și sportului
între Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg pentru anii 2010—2014

Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg, denumite în continuare *părți*, animate de dorința reciprocă de a dezvolta schimburile dintre cele două state, în spiritul acordurilor internaționale la care subscriu și de dorința de a favoriza întărirea legăturilor create prin stabilirea relațiilor diplomatice la data de 5 decembrie 1910 și convinse că această cooperare va contribui la întărirea prieteniei tradiționale care unește România și Luxemburgul, în conformitate cu art. 11 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat al Luxemburgului privind cooperarea în domeniile culturii, învățământului, științei și sportului, semnat la București la 25 aprilie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 793/1994, au convenit asupra Programului de schimburi pentru anii 2010—2014, după cum urmează:

I. Știință și tehnologie

ARTICOLUL 1

În baza avantajului reciproc, părțile vor sprijini dezvoltarea cooperării în domeniul științei și tehnologiei între universități, instituții, organizații, departamente și unități de cercetare. În acest scop, cooperarea va putea lua următoarele forme:

- proiecte comune de cercetare și dezvoltare în domeniul de interes reciproc;
- schimb de oameni de știință, cercetători, specialiști, personal tehnic și alți experți implicați în realizarea proiectelor comune de cercetare și dezvoltare;
- schimb de informații și publicații științifice și tehnologice;
- participarea la conferințe științifice, simpozioane, seminare, cursuri, expoziții și alte manifestări științifice;
- alte forme de cooperare științifică și tehnologică convenite de comun acord.

Partenerii potențiali ai părții luxemburgheze pentru această cooperare sunt: Universitatea din Luxemburg (www.uni.lu), Centrul Public de Cercetare Gabriel Lippmann (www.lipmann.lu), Centrul Public de Cercetare Henri Tudor (www.tudor.lu), Centrul Public de Cercetare a Sănătății din Luxemburg (www.crp-sante.lu), Muzeul Național de Istorie Naturală (www.nhn.lu), CEPS/INSTEAD (Centrul de studii al populațiilor, sărăciei și politicilor socioeconomice) și Fondul Național al Cercetării din Luxemburg (www.fnr.lu).

ARTICOLUL 2

Părțile vor efectua schimburi de specialiști și de informații în toate domeniile științifice și tehnice de interes reciproc, conform legislației în vigoare din ambele state.

II. Educație

ARTICOLUL 3

Autoritățile din domeniul educației ale celor două părți se vor informa reciproc asupra evoluțiilor și reformelor în materie de legislație în domeniul învățământului primar, secundar și universitar. În acest scop și la cerere, cele două părți vor face schimb de texte legislative și de alte acte normative, de informații și de documentație specifică în domeniul pedagogic, în special în ceea ce privește predarea limbilor străine.

ARTICOLUL 4

Părțile vor efectua anual un schimb de 2 specialiști în domeniul științelor educației pentru un stagiul de studiu de maximum 5 zile de persoană.

Stagiile se vor putea referi în mod special la următoarele domenii:

- formarea profesională,
- predarea limbilor străine, în general, și a limbii franceze, în special;
- formarea continuă a adulților;
- formarea artistică, pedagogia artei și managementul artei;

- sisteme de informare în domeniile științifice și pedagogice;
- biblioteci școlare.

ARTICOLUL 5

Părțile vor face schimb de informații cu privire la organizarea de reuniuni, congrese și simpozioane internaționale în statele lor și vor sprijini participarea la aceste manifestări a experților din statul celeilalte părți.

ARTICOLUL 6

Părțile vor proceda la schimburi de experiență în domeniul învățământului și al școlarizării elevilor cu nevoi speciale și vor examina posibilitățile de dezvoltare a unei cooperări bilaterale, în special în domeniul integrării profesionale a acestora.

ARTICOLUL 7

Părțile vor încuraja schimburile directe între unități școlare, în cadrul acțiunilor Programului european de învățare pe tot parcursul vieții.

ARTICOLUL 8

Părțile vor încuraja contactele directe, de exemplu prin încheierea de convenții, între instituțiile de învățământ superior, astfel încât să dezvolte cooperarea dintre acestea și să crească mobilitatea profesorilor și studenților, sprijinindu-se pe acțiunile Programului european de învățare pe tot parcursul vieții.

ARTICOLUL 9

9.1. — Pe toată durata valabilității prezentului program, părțile își vor acorda reciproc, anual, două burse pentru stagii de perfecționare cu durata de o lună pentru doctoranzi. Aceste stagii vor putea fi împărțite în perioade mai scurte.

9.2. — Pe durata valabilității prezentului program, partea luxemburgheză își propune să primească:

- un student, timp de două semestre, care efectuează studii de licență în specializarea Gestione la Facultatea de Drept, Economie și Finanțe a Universității din Luxemburg;
- un student, timp de unul până la două semestre, care efectuează studii de masterat în specializarea Drept european la Facultatea de Drept, Economie și Finanțe a Universității din Luxemburg.

Atribuirea unei burse este supusă condițiilor impuse studenților de către instituțiile respective. Toate informațiile practice pot fi obținute direct de pe pagina web a Universității din Luxemburg (www.uni.lu).

În cadrul acestui tip de sejur de studii sau de cercetare, partea luxemburgheză va oferi în plus posibilitatea a două burse de 6 săptămâni pentru cursuri de perfecționare la Institutul Național de Limbi din Luxemburg (INL), în funcție de cursurile, resursele umane și de infrastructură disponibile la INL (www.insl.lu).

Partea română își propune să primească 2 studenți, timp de două semestre, pentru specializări incluse în filierele francofone ale instituțiilor românești de învățământ superior. Portalul

Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (www.edu.ro) oferă informații asupra posibilităților existente.

9.3. — Cele două părți își vor acorda reciproc burse în vederea participării la cursuri de vară:

— partea luxemburgheză va acorda, pe perioada valabilității prezentului program, două burse pentru atelierele creative din cadrul Cercului European pentru Difuzarea Artelor (www.summerakademie.lu);

— partea luxemburgheză va acorda, pe perioada valabilității prezentului program, 6 burse pentru cursuri de perfecționare muzicală organizate de Conservatorul din Luxemburg și de Forumul internațional pentru flaut și pian de la Diekirch;

— partea română va acorda două burse pentru cursuri de vară de limbă și civilizație românească (www.edu.ro).

III. Cultură

ARTICOLUL 10

10.1. — Bazându-se pe relațiile istorice dintre România și Marele Ducat de Luxemburg și pe interesul reciproc pentru culturile lor, părțile își propun să aprofundeze legăturile culturale care le unesc. Ele se felicită pentru succesul manifestării „Sibiu și Luxemburg și Marea Regiune — capitale culturale europene 2007”, succes recunoscut de autoritățile europene.

10.2. — Părțile doresc să dezvolte legăturile care s-au creat sau consolidat cu această ocazie și se angajează să susțină, pe cât posibil, din punct de vedere logistic și financiar, inițiativele de asociere care se succed proiectelor inițiate în cadrul manifestărilor „Sibiu, capitală culturală europeană — 2007” și „Luxemburgul și Marea Regiune, capitală culturală europeană — 2007”. Ele vor încerca să faciliteze accesul și prezența actorilor culturali la manifestările ce rezultă din proiecte comune.

10.3. — Părțile se angajează să coopereze în cadrul comitetului de selecție, monitorizare și consiliere pentru programul „Capitala culturală europeană” în perioada 2010—2012.

ARTICOLUL 11

Proiectele convenite sau care urmează să fie convenite în cadrul prezentului program vor pune în valoare voința comună a celor două state de a promova patrimoniul cultural european.

ARTICOLUL 12

Cele două părți se vor implica în aprofundarea cooperării lor în domeniile culturii, artelor plastice, muzicii, literaturii, teatrului, dansului, cinematografului, fotografiei, patrimoniului cultural imaterial, arhitecturii și limbilor, în special prin:

— participarea la festivaluri, manifestări artistice, întâlniri și manifestări culturale în cele două state;

— cooperarea în domeniul formării personalului în domeniul artistic;

— schimbul de informații privitoare la activitățile editurilor de cărți, publicații, periodice culturale și științifice, la reproducerea de documente și la participarea la saloane de carte care au loc în fiecare dintre cele două state.

ARTICOLUL 13

Conștiente de importanța rolului centrelor culturale pentru difuzarea culturii, artelor și limbii celui alt stat, părțile favorizează contactele directe între instituțiile culturale respective, în conformitate cu reglementările în vigoare în cele două state. Ele vor continua, de asemenea, să încurajeze stabilirea de contacte directe între mediile artistice din cele două state și vor favoriza cooperarea acestora în domeniile muzicii, artelor plastice, literaturii, inclusiv în ceea ce privește creația artiștilor amatori.

Părțile vor coopera, de asemenea, prin intermediul punctelor de contact cultural, pentru programul „Cultura” al Comisiei Europene.

ARTICOLUL 14

Partea luxemburgheză propune punerea la dispoziție pe toată durata valabilității prezentului program a Galeriei „Konschthaus Beim Engel” pentru o expoziție a tinerilor artiști români.

ARTICOLUL 15

Părțile încurajează cooperarea dintre bibliotecile naționale și arhivele naționale ale celor două state prin schimburi de specialiști, de informații profesionale și de experiență, de reproducere de documente și prin participarea la întâlniri de experți.

ARTICOLUL 16

16.1. — Părțile se vor informa reciproc asupra experiențelor de interes comun, atât în domeniile muzeelor, conservării și restaurării monumentelor istorice și artistice care fac parte din patrimoniul cultural, cât și al arheologiei, al etnografiei și în alte domenii care țin de patrimoniul cultural imaterial.

16.2. — Partea luxemburgheză va studia posibilitatea primirii anuale de stagieri pentru formarea și specializarea în domeniile muzeologiei, conservării și restaurării patrimoniului muzeal.

16.3. — Părțile își propun încurajarea parteneriatelor dintre Institutul Național al Monumentelor Istorice, Oficiul Național al Monumentelor Istorice din România și Serviciul de Situri și Monumente Naționale din Luxemburg în domeniile cercetării, restaurării, conservării și punerii în valoare a monumentelor istorice. De asemenea, partea română propune încurajarea parteneriatului dintre direcțiile de specialitate implicate în conservarea și restaurarea patrimoniului din cele două ministere ale culturii.

Partea luxemburgheză propune stagii de specializare efectuate în cadrul Serviciului de Situri și Monumente Naționale cu o durată de minimum două luni și maximum 4 luni.

16.4. — Părțile se vor implica pentru consolidarea relațiilor de cooperare în domeniul patrimoniului cultural imaterial, prin:

— editarea pe diverse suporturi — în format hârtie sau electronic — a unor lucrări realizate prin colaborarea dintre părți în domeniul cercetării culturilor tradiționale;

— cooperarea în vederea valorizării, de exemplu prin intermediul educației nonformale, a patrimoniului cultural imaterial;

— sprijinirea cercetătorilor români, respectiv luxemburghezi care desfășoară activități de cercetare/documentare pe teritoriul României sau al Marelui Ducat de Luxemburg.

ARTICOLUL 17

Cele două părți vor favoriza cooperarea în domeniul cinematografului, în special în ceea ce privește tehnicile de realizare și de producție. Ele vor promova participarea la festivaluri de cinema care au loc în cele două state, precum și contactele și cooperarea cineaștilor și instituțiilor cinematografice interesate din statele respective.

Pentru partea luxemburgheză, interlocutorii potențiali vor fi Centrul Național al Audiovizualului (www.cna.lu), precum și Fondul Național de Sprijin al Producției Audiovizualului (www.filmfund.lu/filmfund.lu). Pentru partea română, interlocutorul potențial va fi Centrul Național al Cinematografului (<http://www.cncinema.abt.ro>).

ARTICOLUL 18

Părțile salută și susțin realizările remarcabile ale Institutului European al Itinerarelor Culturale al Consiliului Europei, atât la Luxemburg, cât și în cadrul Centrului regional de resurse, cu sediul la Casa Luxemburg din Sibiu. Ele se angajează să susțină, în măsura posibilului, din punct de vedere logistic și

financiar, dezvoltarea centrului de resurse în cadrul inițiativelor de stabilire a itinerarelor culturale turistice care leagă satele săsești și bisericile fortificate. Ele vor încuraja inițiativele de itinerare culturale ale Consiliului Europei cu parteneri din România (itinerare legate de patrimoniul monastic, fortificații, vii).

ARTICOLUL 19

Părțile sunt de acord ca studenți în domeniul restaurării patrimoniului din cadrul universităților românești să efectueze stagii la Centrul regional de resurse din Sibiu pentru a aduce orașului competențe în materie de valorizare și interpretare ale patrimoniului, cu precădere pentru turismul cultural (realizarea de vizite ghidate, promovarea patrimoniului, cercetare și informare).

ARTICOLUL 20

Părțile vor continua să încurajeze numeroasele și fructuoasele activități desfășurate în 2007 și 2008 de către Institutul Pierre Werner din Luxemburg și Institutul Cultural Român în materie de dialog cultural și societal între cele două state. Ele vor încuraja schimburile de conferențieri, de cercetători, de autori între parteneri și alte structuri care urmăresc aceleași obiective, precum și organizarea de seminare și editarea de publicații comune în aceste scopuri.

ARTICOLUL 21

În calitate de membri ai Organizației Internaționale a Francofoniei (OIF) și în special ca urmare a celei de-a XI-a întâlniri a șefilor de stat și de guvern care s-a desfășurat la București în 2006, cele două părți vor coopera pentru promovarea valorilor și viziunilor OIF.

În cadrul Planului plurianual pentru limba franceză în Uniunea Europeană și în special în virtutea Memorandumului privitor la punerea în aplicare a unui program plurianual de formare în limba franceză în administrația română, semnat în 2004, partea luxemburgheză se bucură de venirea în anul 2007 a unei tinere diplomate românce care a primit o bursă din partea Ministerului Afacerilor Externe și Imigrației pentru a efectua un stagiu de 3 săptămâni la Luxemburg și se declară interesată de a reinnoi un astfel de schimb pe durata valabilității prezentului program.

ARTICOLUL 22

În complementaritate cu lucrările realizate de diferitele grupuri la nivel european în materie de statistici culturale, părțile convin asupra schimburilor de experți în domeniu pe durata de valabilitate a prezentului program.

IV. Sport

ARTICOLUL 23

În domeniul tineretului și sportului, cele două părți vor încuraja schimburile de tineri și de sportivi la inițiativa organizațiilor neguvernamentale (asociații, federații), identificând partenerii, furnizându-și coordonatele și recomandând organisme interesate de această cooperare directă cu structurile lor respective. Ele vor putea astfel să ia în considerare schimburi de experți și de informații în funcție de modalitățile ce vor fi stabilite de la caz la caz.

V. Dispoziții generale

ARTICOLUL 24

Vizitele

24.1. — Partea trimitătoare suportă cheltuielile pentru transportul internațional de la capitală la capitală, cu excepția cazurilor în care se stipulează alte condiții.

24.2. — Partea primitoare suportă cheltuielile cu deplasările interne efectuate în cadrul programului vizitei.

ARTICOLUL 25

Schimbul de bursieri

25.1. — Până la data de 31 martie a fiecărui an, părțile își vor transmite lista candidaților propuși pentru burse, precum și dosarul complet al fiecărui candidat. Acest dosar va trebui să cuprindă:

- cererea/formularul de candidatură;
- un curriculum vitae cu fotografie și un curriculum științific;
- copiile certificatelor și/sau ale diplomelor;
- un plan de cercetare sau de studii, în care se vor menționa și organizațiile, institutele implicate și/sau instituțiile pe care candidatul dorește să le viziteze, precum și un proiect de calendar;
- o listă de publicații, după caz.

25.2. — Bursierii vor trebui să se afle în posesia unui card european de asigurări sociale de sănătate/certificat provizoriu de înlocuire a cardului european de asigurări sociale de sănătate valabil pe toată durata sejurului. În caz contrar, este necesar să se prevadă o acoperire echivalentă.

25.3. — Candidații trebuie să cunoască limba necesară pentru parcurgerea programului de studii sau de cercetare vizat.

25.4. — Partea primitoare va informa partea trimitătoare despre decizia sa înainte de data de 1 iulie a fiecărui an.

ARTICOLUL 26

Burse

Partea luxemburgheză oferă:

- o bursă în valoare de 650 euro pe lună;
- cazarea gratuită, dacă este posibil, într-un cămin studentesc;
- gratuitatea înscrierii.

Partea română oferă:

- o bursă conform legislației interne în vigoare;
- cazarea gratuită în căminele studentești.

ARTICOLUL 27

Partea luxemburgheză oferă pentru cursurile de vară și sejururile de scurtă durată (mai puțin de o lună):

- o indemnizație zilnică de 25 euro pe zi sau 750 euro pe lună;
- cazarea gratuită sau o sumă forfetară.

Partea trimitătoare va suporta cheltuielile de transport internațional (dus-întors între cele două capitale).

Bursierii vor trebui să se afle în posesia unui card european de asigurări sociale de sănătate/certificat provizoriu de înlocuire a cardului european de asigurări sociale de sănătate valid.

Partea română oferă:

I. pentru cursurile de vară:

- a) partea trimitătoare va suporta cheltuielile de transport internațional (dus-întors între cele două capitale);
- b) partea primitoare va asigura:
 - scutirea de taxa de înscriere;
 - cazare și masă;
 - gratuitatea excursiilor organizate în cadrul programului de studii;

II. pentru schimburile de persoane prevăzute în cadrul programului:

- a) partea trimitătoare va suporta cheltuielile de transport internațional (dus-întors între cele două capitale);
- b) partea primitoare va suporta:
 - cheltuielile de cazare a membrilor delegațiilor părții trimitătoare (în conformitate cu legislația în vigoare);
 - cheltuielile ocazionate de deplasările efectuate în cadrul programului.

ARTICOLUL 28

Schimburi de ansambluri artistice

Condițiile specifice acestor schimburi vor fi stabilite, de la caz la caz, de către cei doi parteneri. Părțile însărcinează cele două ministere ale culturii cu intermedierea între aceste ansambluri.

ARTICOLUL 29

Schimburi de expoziții

În sarcina părții trimițătoare se află:

- conceperea, execuția, ambalarea și coordonarea;
 - cheltuielile de transport al expoziției până la primul loc de destinație din statul părții primitoare și înapoi de la ultimul loc de expoziție către statul de origine sau alt stat;
 - cheltuielile de asigurare „de la cui la cui” (în timpul transportului și pe durata expoziției);
 - cheltuielile de transport internațional de la capitală la capitală, dus-întors, pentru cel mult 2 experți însărcinați cu dezambalarea operelor, montarea, demontarea și ambalarea acestora, conform deciziilor luate de partea trimițătoare;
 - transmiterea tuturor informațiilor și documentelor necesare realizării catalogului (fișe descriptive, fotografii, clișee etc.), cu cel puțin 3 luni înaintea inaugurării expoziției;
 - transmiterea obiectelor destinate expoziției cu 15 zile înainte de data deschiderii.
- În sarcina părții primitoare se află:
- punerea la dispoziție de săli de expoziție dotate cu infrastructura de securitate, de climatizare și de supraveghere necesară;
 - traducerea textelor ce compun catalogul;

Semnat la Luxemburg la 5 mai 2010, în două exemplare originale, fiecare dintre ele în limbile română și franceză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,
Vlad Alexandrescu,
ambasador extraordinar
și plenipotențiar al României
în Marele Ducat de Luxemburg

Pentru Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg,
Guy Dockendorf,
prim-consilier al Guvernului,
director general
Ministerul Culturii

— imprimarea catalogului, precum și a documentelor destinate publicității expoziției (afișe, anunțuri, invitații), conform acordului intervenit între partea trimițătoare și instituția culturală primitoare;

— cheltuielile de ședere pentru cel mult 2 experți care însoțesc expoziția, pentru o durată ce nu poate depăși 7 zile;

— punerea la dispoziție de personal auxiliar și de localuri pentru încărcarea și descărcarea, ambalarea și dezambalarea, montarea și demontarea expoziției;

— eventual, cheltuielile de transport spre alte localități de pe teritoriul statului său, precum și cheltuielile aferente instalării expoziției;

— trimiterea gratuită către partea trimițătoare a unui număr suficient de exemplare — convenit între cele două părți — ale tuturor publicațiilor referitoare la expoziție (cataloge, fișe, anunțuri, invitații, extrase de presă).

În caz de daune, partea primitoare va furniza părții trimițătoare, gratuit, toate informațiile privind cauza și natura daunelor, pentru a facilita părții trimițătoare revendicarea rambursării daunelor de la compania de asigurare. Partea primitoare nu se va putea ocupa de restaurarea obiectelor deteriorate fără acordul prealabil scris al celeilalte părți.

ARTICOLUL 30

Prezentul program intră în vigoare la data semnării și își încetează valabilitatea la 31 decembrie 2014.

Următoarea sesiune a Comisiei mixte va avea loc la București, în cursul semestrului care precedă expirarea prezentului program.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

